

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

Nr. 17.316 van 17 oktober 2008
in de zaak RvV X/ IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 22 juli 2008 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 3 juli 2008.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 28 augustus 2008 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 oktober 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat K. VANHERCK, die loco advocaat K. COX verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché G. DESNYDER, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“ A. Feitenrelaas

U verklaarde de Nigeriaanse nationaliteit te hebben en tot de Yoruba-etnie te behoren. Uw vader is overleden toen u nog heel jong was en u leefde samen met uw moeder en uw zus in Lagos, Lagos state. U oefende geen job uit. U speelde voetbal bij de jeugdclub ‘Divine Stars FC’ in Lagos. U werd niet betaald als voetballer maar hoopte op die manier uw voetbalcarrière te lanceren. Eén maand voor uw vertrek kwam u in contact met Mr. (B.). Deze man had u aan het werk gezien tijdens voetbaltrainingen en had u eveneens zien spelen. Hij benaderde u en stelde zich voor als een voetbalmanager. Hij zei u dat hij van uw voetbalspel hield en dat hij uw voetbalcarrière kon lanceren in Europa. Hij stelde u voor samen met hem naar Europa te gaan waar hij voetbalclubs zou contacteren waar u aan de slag zou

kunnen gaan. U ging op zijn voorstel in en verliet begin oktober 2007 Nigeria. U kwam met Mr. (B.) per vliegtuig naar België. Bij aankomst in België zei Mr. (B.) u dat u het voetbal even moest vergeten en dat u zich eerst met andere zaken diende bezig te houden. U zei hem dat dit niet de afspraak was en u maakte ruzie. Mr. (B.) liet u alleen achter. U sliep één nacht in een station in Brussel. U sprak mensen aan aan wie u uw situatie vertelde. U werd naar een voor u onbekende plaats gebracht waar u onderdak kreeg en waar u werd aangeraden om asiel te vragen. Hoewel u niet wist wat asiel was ging u naar de Dienst Vreemdelingenzaken waar u op 8 oktober 2007 asiel vroeg.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u een vrees voor vervolging in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, niet aannemelijk hebt gemaakt.

U verklaarde immers uw land van herkomst, Nigeria, verlaten te hebben gezien u beloofd werd dat u aan de slag zou kunnen gaan als profvoetballer bij een Europese voetbalclub. U stelde uitdrukkelijk dat geen andere reden dan de belofte dat u een voetbalcarrière in Europa zou kunnen beginnen u ertoe heeft aangezet om uw geboorteland te verlaten (gehoorverslag p. 6-7). Er dient evenwel opgemerkt dat de door u aangehaalde reden voor uw vertrek uit Nigeria niet getuigt van een gegronde vrees voor vervolging, noch dat u omwille van één van de criteria voor het bekomen van het vluchtelingenstatuut, namelijk uw nationaliteit, uw etnie, uw politieke overtuiging, uw godsdienst of het feit dat u behoort tot een sociale groep uw land diende te verlaten.

Uit uw verklaringen blijkt evenmin dat u enige vrees in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie koestert bij een terugkeer naar Nigeria. Op de vraag of u naar Nigeria zou willen terugkeren antwoordde u dat u, bij een terugkeer naar uw geboorteland, niet weet of u nog in het huurhuis waar uw moeder woonde zou kunnen leven gezien u niet weet of uw moeder er nog leeft, dat u mogelijks op straat zou moeten leven, dat u niet weet wie voor u zou zorgen. U haalde eveneens aan dat u bij terugkeer geen werk zou kunnen vinden gezien u nooit gewerkt heeft en steeds voetbal heeft gespeeld (gehoorverslag p. 7). Er dient vastgesteld dat de door u aangehaalde redenen waarom u niet naar uw geboorteland zou kunnen terugkeren problemen van socio-economische aard zijn die niet ressorteren onder de Vluchtelingenconventie. Verder haalde u geen andere redenen aan waaruit blijkt dat u bij terugkeer naar uw geboorteland enige vrees zou koesteren of dat u omwille van één van de criteria van de Vluchtelingenconventie het slachtoffer zou zijn van vervolging.

Wat betreft het reëel risico op het lijden van ernstige schade, dient te worden opgemerkt dat u nergens in uw verklaringen aantoont een risico op dergelijke schade, zijnde doodstraf of executie, foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, te zullen lopen.

Gezien bovenstaande vaststellingen dient besloten dat u geen elementen heeft aangehaald die getuigen van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève. Noch heeft u enige elementen aangebracht waaruit blijkt dat u bij terugkeer naar uw land van herkomst, Nigeria, een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou lopen.

U legde ten slotte geen enkel document voor dat uw identiteit, reisweg of asielrelaas kan staven. (...)"

2. In een eerste middel beroept verzoeker zich op een schending van de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van artikel 62 van de voormelde wet van 15 december 1980.

Verzoeker verklaart dat *“zijn verhaal inderdaad niet valt onder de bescherming die de Geneefse Vluchtelingenconventie biedt”*. Hij stelt dat hij geboren is op 11 december 1990 hetgeen betekent dat hij op heden nog altijd minderjarig is. Volgens een botscan zou verzoeker 18-19 jaar oud zijn, maar hij is hiervan nooit officieel op de hoogte gebracht. Daar de bestreden beslissing geen melding maakt van zijn (eventuele) minderjarigheid is de motiveringsplicht geschonden.

In een tweede middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 22 van het Verdrag van 20 november 1989 inzake de rechten van het kind. Verzoeker is minderjarig en zelfs indien een botscan zou aantonen dat hij meerderjarig is moeten de resultaten met een zekere marge worden geïnterpreteerd en uitgelegd in het voordeel van de minderjarige. De waarborgen zoals bepaald in voormeld artikel 22, werden geschonden.

3. De formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 en artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De administratieve overheid dient in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een ‘afdoende’ wijze. Het begrip “afdoende” impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

De Raad stelt vast dat verzoeker in onderhavig beroep verklaart dat *“zijn verhaal inderdaad niet valt onder de bescherming die de Geneefse Vluchtelingenconventie biedt”* en hij aldus niet aantoont vervolging te vrezen in vluchtelingenrechterlijke zin.

In de mate dat verzoeker verwijst naar zijn (eventuele) minderjarigheid stelt de Raad vast dat uit het administratief dossier blijkt dat de Dienst Voogdij op 6 november 2007 besloot dat uit medisch onderzoek bleek dat verzoeker (met inbegrip van een standaarddeviatie) op 30 oktober 2007 zeker meer dan achttien jaar oud was en dat hij door de Dienst Voogdij van de FOD Justitie op 7 november 2007 hiervan werd in kennis gesteld (stuk 9). De bestreden beslissing diende derhalve niet te motiveren omtrent zijn minderjarigheid daar verzoeker volgens het niet-betwiste medisch onderzoek op het ogenblik van het gehoor op het CGVS en de daaropvolgende beslissing, reeds meerderjarig was.

Gelet op voorgaande vaststellingen is de aangevoerde schending van artikel 22 van het Verdrag inzake de rechten van het kind, daargelaten de vraag of dit artikel rechtstreekse werking heeft, niet dienstig daar verzoeker, met inbegrip van een standaarddeviatie van een tweetal jaren, op 30 oktober 2007 de leeftijd van achttien jaar had.

De twee middelen zijn ongegrond.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in vluchtelingenrechtelijke zin.

4. Verzoeker voert geen elementen aan inzake de subsidiaire beschermingsstatus en de Raad ontwaart in het administratief dossier evenmin gegevens die de toekenning ervan verantwoorden. Derhalve wordt de subsidiaire beschermingsstatus aan verzoeker geweigerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 17 oktober 2008 door:

dhr. W. MULS, wnd. voorzitter,
 rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A. DE POOTER, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. DE POOTER.

W. MULS.